

TENDENS IN DE ARDENNEN 2016

REIZIGERS: Timo Streekstra,
Jeroen v. Hummel,
Sander van Bon,
Inge Schuurmans,
Sjoerd Waterreus

Begeleid door:
**Martin Kok &
Dolinde v't Hoff**

REISVERSLAG VAN DE SURVIVALREIS
JV1608 VAN 29 JULI T/M 8 AUGUSTUS

Het A-team van Tendens

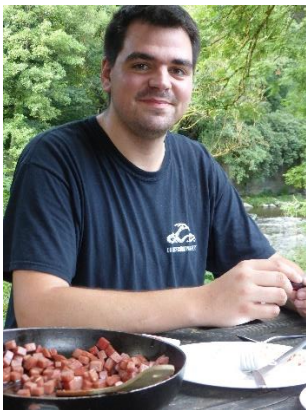
Timo Streekstra, 21 jaar en in zijn vrije tijd vrijwilliger in het Nederlandse leger. Heeft alle onderscheidingen die je maar kan bedenken. Specialiteit, survivals in de wildernis!

Jeroen van Hummel, 27 jaar. man met een uitstekende conditie en gespecialiseerd in overlevings technieken zoals het maken van kampvuren in de wildernis om de wilde beesten op afstand te houden 's nachts!

Sander van Bon, 36 jaar. Man met vele jaren ervaring in de wildernis, een man uit één stuk! Gespecialiseerd in het koken en bakken onder moeilijke omstandigheden!

Inge Schuurmans, 28 jaar. Klein maar dapper , is niet te stoppen als ze eenmaal op gang is. Heeft een uitstekende sprong techniek, opgedaan tijdens trainingen van de nationale handbalploeg. Specialiteit van Inge, "geeft nooit op"!

Sjoerd Waterreus, de Murdock van de groep. Als Sjoerd mee is heb je geen radio nodig. Is van alles op de hoogte en een enorme doorbijter. Specialiteit van Sjoerd, "problemen bestaan niet, maar zijn een uitdaging"!

Jeroen

Inge

Sjoerd

Sander

Timo

Martin

Dolinde

Dag 1. Vrijdag 29 juli 2016

En met zo'n stelletje bikkels moet je dan op stap naar de Ardennen, ik maakte me toch wel ernstige zorgen of ik het conditioneel allemaal wel zou kunnen bijbenen. Gelukkig werd ik al snel gerust gesteld door het A-team, we laten nooit iemand achter van ons team. Samen uit samen thuis. In de bus was het al snel een gezellige boel. Sterke verhalen over vorige vakanties en een bezoekje aan de MC Donalds zorgden dat de stemming er al snel in zat. Timo wist nog een paar gratis krantjes te scoren waar Jeroen later die avond het kampvuur mee wist aan te steken. Zoals ik al zei, echte specialisten. Bij de Aldi werden nog snel wat overlevings pakketten gehaald zodat we de eerste dagen niet zouden verhongeren.

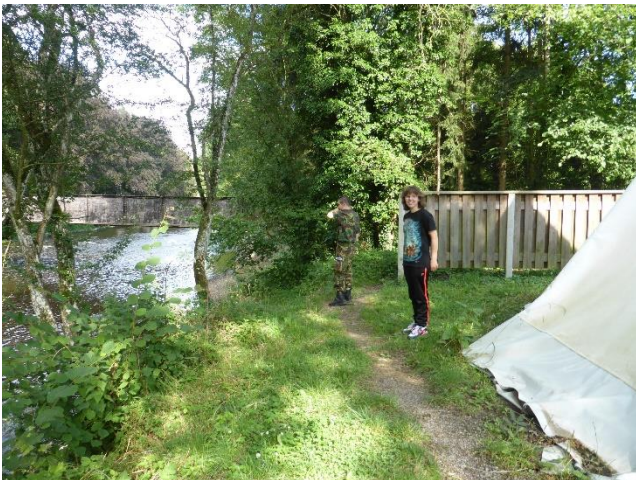

Na een paar uurtjes sturen door het wonderschone België kwamen we dan eindelijk aan bij ons kampement voor de komende week. De slaapplekken werden verdeeld en iedereen maakte z'n bed op..... laat ik als PSV supporter nou weer net naast Sjoerd een AJAX supporter met een echte AJAX slaapzak komen te liggen..... blij dat ik 's nachts m'n ogen dicht heb. Timo en Jeroen gingen al snel op pad om hout voor het kampvuur te regelen. De hele omgeving werd afgestroopt om alles wat maar wilde branden mee te slepen. Een boze buurman zag z'n houten pallets in vlammen op gaan... in het schemer zag soldaat Timo iets bewegen, hij nam nog een duik maar kreeg iets wat leek op een grote dikke rat net niet te pakken. Na de maaltijd, een pan macaroni waar een heel peloton genoeg aan zou hebben gehad moest er nog even een ritje naar het stadje gemaakt worden. Jeroen had nog een zaklantaarn nodig en er moest nog wat chips en cola worden ingeslagen door sommigen. Pinnen mag ook een klein bedrag, maar bij het 24 uren winkeltje koste pinnen net zo duur als de zak chips. Hebben we daarna ook maar

niet meer gedaan. Terug in het tentenkamp koelde het behoorlijk af en al snel hadden onze specialisten het kampvuur lekker branden. Er werd nog even gezellig nagekletst en alvast plannen gemaakt voor de volgende dagen. Omdat er de volgende dag een wandeltocht door de jungle van de Ardennen in de planning stond zocht iedereen al snel zijn warme slaapzak op.

We lagen er nog maar net in toen Timo die als eerste de wacht moest houden er kwam aan galopperen met de mededeling dat de politie met zwaailichten en sirenes iemand achterna zat. Gelukkig kwamen ze niet bij ons de tent binnen, maar wat een drukte allemaal. Gelukkig gebeurde er verder niets bijzonders meer die nacht.

Dag 2. Zaterdag 30 juli 2016

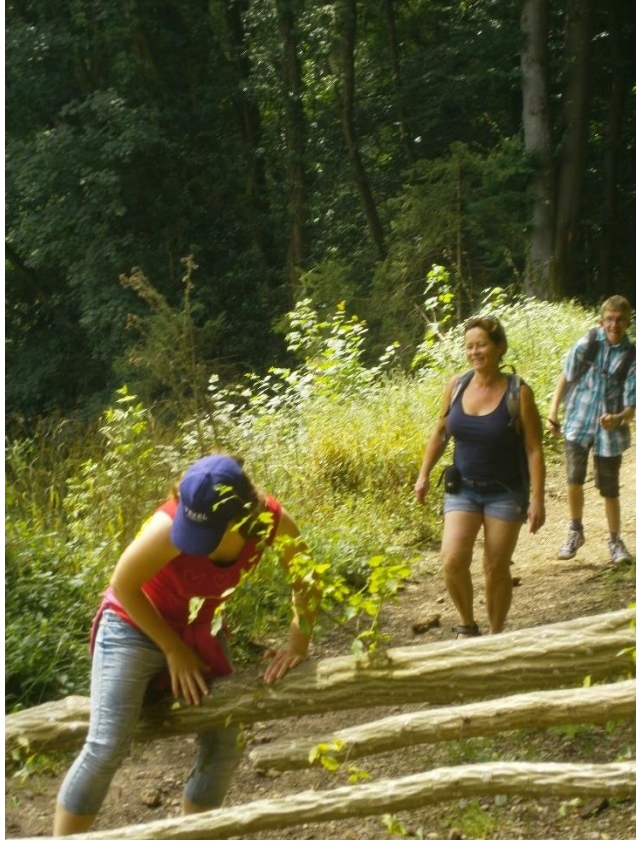
Om negen uur de volgende dag stond de koffie te pruttelen en was de tafel gedekt voor het ontbijt, bij het winkeltje aan de overkant werden verse stokbroden gehaald. Heerlijk, een echt vakantie gevoel. Het eitje bij het ontbijt mocht natuurlijk niet ontbreken, maar ook het franse kaasje en de Ardenne ham smaakten prima. Een prima ontbijtje waar je wel een tijdje op kon teren. Dat moest ook wel, want er was een pittige wandeltocht uitgestippeld. Er werd nog wat te eten klaar gemaakt voor onderweg, want je weet maar nooit ... stel dat je verdwaald en dagen rond sjouwt door de wildernis. De wandelschoenen werden aangedaan, rugzakken gevuld en omgegespt en daar gingen we. Het was een echte survivaltocht, een pad was er nauwelijks te ontdekken. Over boomstronken en door modderige paden ploeterden we ons voort. Onderweg zagen we nog een paar wilde paarden staan, Inge en Dolinde wilden ze het liefst meenemen en verder te paard gaan. Maar omdat de rest dat niet zo zag zitten werd er toch maar verder gewandeld. Ondertussen begon het zachtjes te regenen, maar echte bikkels klagen niet ook al zaten we soms tot onze knieën vast in de modder en was er geen pad meer te bekennen. Aan de hand van een kompas en de wandelkaart kwamen we na zo'n vijf uur sjouwen toch weer in de bewoonde wereld uit. Onderweg werd er nog even terrasje aangedaan waarbij iedereen in z'n beste Frans wat te drinken bestelde, alsof Frans helemaal niet moeilijk is, merci en s'il vous plait madam waren wel de makkelijkste franse woorden die er over tafel gingen. Na de wandeltocht even uitrusten en toen weer op pad naar La Roche om boodschappen te doen. Dat klinkt makkelijker dan het is, leuk stadje maar hoe kom je nou bij de supermarkt. Allemaal één richtingsverkeer.... Je zou toch haast tegen het verkeer in rijden om er bij te komen.... Dus werd besloten om dan maar een stukje te lopen en dat Martin zou proberen of hij de goede weg kon vinden. Met Dolinde voorop tijgerde de groep richting de supermarkt. Gelukkig was er toch nog ergens een doorgang richting het centrum en stond de auto even later strak naast een joekel van een tank geparkeerd. Omdat iedereen een ongelooflijke honger had gekregen werd er zo'n partij eten ingeslagen dat we bijna het alarmnummer van Tendens al wilden bellen om wat extra geld over te maken..... Terug in ons kampement had Inge het stoere idee opgevat om nog even een duik in de wild stromende rivier te nemen. Samen met Rambo Timo werd er een dam aangelegd waar een hele bever kolonie jaloers op zou worden. Jeroen was ondertussen druk met de voorbereidingen voor een groots kampvuur. Dolinde was in de weer met een hele gezonde maaltijd, en Sander en Martin hadden de schone taak op

zich genomen om de afwas van die morgen nog even weg te werken. Na de maaltijd even heerlijk uitbuiken bij het kampvuur met een lekker drankje..... maar na een tijdje kregen sommige mensen weer een beetje honger, Sander wilde wel pannenkoeken bakken. En zo stonden Sander en Martin even later bij het vuur met een grote pan beslag voor de hele club te bakken. En denk nou niet dat iedereen genoeg had aan één of twee pannenkoeken, alles ging schoon op!! Daarna lekker naar bed om maar eens een lange nacht te maken.

Dag 3. Zondag 31 juli 2016

Af gesproken dat iedereen lekker mocht uitslapen..., nooit doen want dan ben je natuurlijk vroeg wakker. Dus de boel een beetje klaar gemaakt voor het ontbijt en een lekker potje koffie gezet, maar voordat de rest wakker was, had Martin een heel boek uitgelezen en ook de koffie op en stuiterde hij door alle cafeïne net als Timo die zijn pilletje nog niet had gehad rond ;-). Omdat een goede maaltijd een goede basis is om de dag te beginnen gingen we met z'n allen naar het bakkertje aan de overkant van de weg, met z'n allen? Nee toch niet, Sjoerd die 's morgens altijd wat moeite had om onder z'n warme Ajax dekentje vandaan te kruipen holde ons in pyjama als het spook van de opera achterna. En dat was een fraai gezicht kan ik u garanderen. Eenmaal bij ons en dat was al vlak bij de bakker, vertelde Sjoerd dat mochten we hem missen hij nog even lekker ging douchen. 's Middags stond er weer een nieuwe uitdaging op het programma, wildwater kanoën!!

Alsof gewoon kanoën al niet zwaar genoeg is. Met een bus en kar vol boten werden we stroomopwaarts gereden voor een tocht van zo'n tien kilometer lang. Na een uitleg hoe we het beste konden varen en met welke gevaren we allemaal rekening moesten houden storten we ons in de woest kolkende rivier. Sander en Martin gingen meteen al bijna kopje onder maar dankzij de stuurmanskunst van Sander kwam het gelukkig toch nog goed. Inge en Dolinde konden zo door naar de Olympische spelen zo soepel gleed hun bootje door het water. Jeroen het krachtmens zat met torpedo Timo in een boot, het leek wel alsof er een motor in zat, zo hard gingen ze. Sjoerd die samen met Boyd het wilde water moest trotseren zorgde ervoor dat we ons geen moment verveelden, het hele verhaal van de Titanic werd door Sjoerd op een prachtige manier uingevoerd onder het roeien. Maar petje af voor iedereen, de gang zat er lekker in. Het weer was goed en het was een prachtige tocht. Jeroen en Timo gooiden er aan het eind nog even een beste eindsprint uit en gingen zo hard dat ze met boot en al meteen op het droge lagen. De sterke verhalen waren op weg naar ons kampement dan ook niet van de lucht. Maar roeien maakt hongerig en Dolinde maakte in onze blokhut een heerlijke verse champignonsoep en dat ging er wel na al het roeien. Even lekker de benen strekken en een beetje luiëren is natuurlijk heerlijk, maar niet voor het A-team van Tendens. Timo en Inge sprongen het wilde water weer in om verder te bouwen aan hun dam, Jeroen was met zijn kapmes het bos in geweest om een prachtige stok te scoren om die om te toveren in een survivalstok

met fraai houtsnijwerk. Sander zorgde er voor dat iedereen weer wat te drinken kreeg en Sjoerd was druk met deel twee van de Titanic en Martin was de piepers aan het bakken voor het avond eten. Heerlijk zo'n vakantie !! Na de maaltijd en de afwas waarbij Sander het warme water onder de douche weghaalde omdat het zo koud was dat de waterleiding bijna was bevroren nog even gezellig ontdooien bij het kampvuur met z'n allen. Nog een laatste drankje en dan weer snel ons warme bedje in.

Dag 4. Maandag 1 augustus 2016

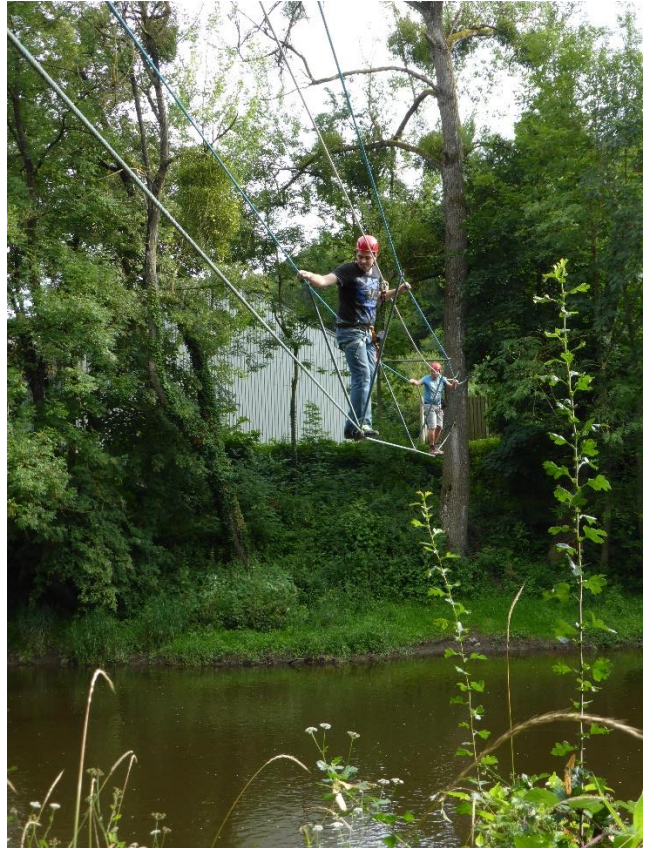
Na alle vermoedenissen van het kanoën lekker een uurtje langer in bed, het was 's morgens zo koud dat je moest rennen naar de wc omdat je anders het risico liep om onderweg te bevriezen.... Dus wat langer op bed was heerlijk. Tijdens het stevige ontbijt werden de plannen voor de dag door gesproken, er moesten nog souvenirs en kaarten worden gekocht dus werd afgesproken dat we een bezoek zouden brengen aan La Roche. La Roche is een heel leuk toeristisch stadje met heel, heel veel winkeltjes met heel, heel veel leuke dingen. Een heel leuk stadje dus om een tijdje rond te sjouwen. Er werd van alles bekeken, schilderijen, messen, kleding, kaarten, teveel om op te noemen. Er werd door iedereen wel wat leuks gekocht.

Maar er moest natuurlijk ook wel weer iets sportiefs gedaan worden, een hele dag luiere en relaxen kan natuurlijk niet..... in het bos was een prachtig " touw parcours " een echte uitdaging voor de helden van het A-team van Tendens. De begeleiding onder supervisie van de sportieve mannen van de outdoor op de camping ... had alles al klaar gelegd en we kregen een duidelijke uitleg over hoe en wat er allemaal ging gebeuren. We kregen allemaal een tuigje omgegespt met daaraan haken om ons te zekeren zodat we niet naar beneden zouden vallen als we boven in de bomen zaten. Als eerste moesten we de rivier oversteken ,echt niet makkelijk... vooral als je naar beneden keek. Maar volgens de echte Rambo's was dit nog maar een opwarmertje voor het echte werk. Eenmaal aan de overkant konden we meteen zien wat ze daar mee bedoelden, vijf meter boven de grond via allerlei hindernissen naar een volgende boom zien te komen is dan ook niet niks. Timo die als commando toch wel het één en ander gewend is had z'n broek bijna vol zitten toen hij omhoog keek, probeerde het nog wel maar moest toch afhaken. De rest ploeterde dapper door. Jeroen liet z'n spierballen nog even rollen en ging nog een paar meter hoger de boom in, Inge die van al het handballen een paar spierballen zo groot als een handbal had hees zich ook nog een stukje hoger op en Sjoerd onze bomen fluisteraar wandelde over de touwen heen als een koorddanser. Van hoogtevrees had het stel nog nooit gehoord! Bijna alle hindernissen werden genomen, een beetje aap zou er jaloers op worden. Helemaal aan het einde van alle hindernissen moest er nog een meter of twintig hoger geklommen worden om vervolgens met een rotgang naar beneden te zeilen via een mega lange tokkelbaan. Wat een kick gaf dat, fantastisch!! Dan denk je dat iedereen wel even lekker onderuit gezakt wat wil rusten, maar nee hoor. Sander en Inge gingen samen op stap om weer een hele berg hout voor het kampvuur bij elkaar te zoeken en Timo die nog wat energie over had ging samen met de jongens van Hampteau nog even sporten, maar dat was best wel heftig. Maar Timo liet zich niet kennen en deed dapper mee, zelfs zo dapper dat hij de dag erna wel behoorlijk wat spierpijn had..... ;-) We hadden het er al even over gehad dat het 's nachts behoorlijk afkoelde maar dat was nog zachtjes uitgedrukt, de temperatuur zakte bijna tot onder het vriespunt. Extra dekens werden uitgedeeld en met een lekker warme jogging broek kwam iedereen toch lekker warm de nacht door.

Dag 5. Dinsdag 2 augustus 2016

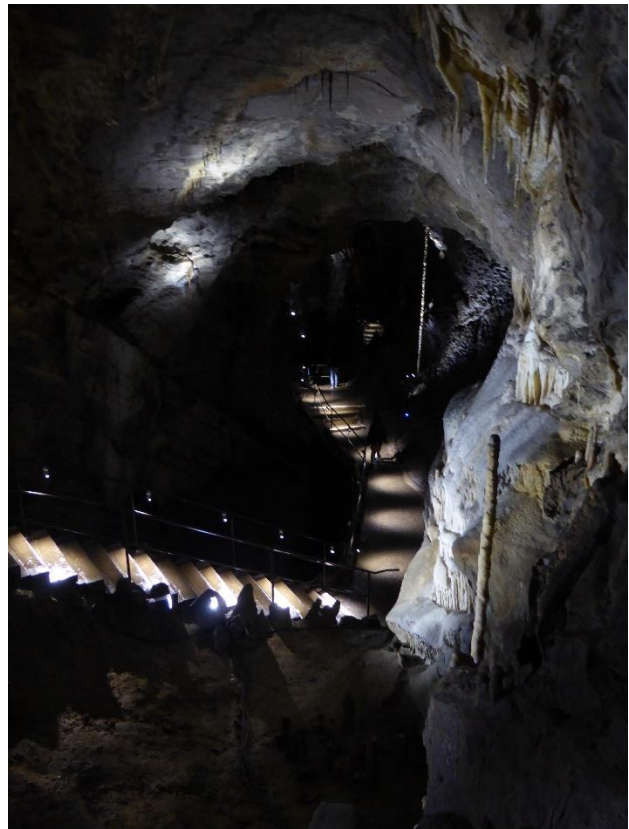
Elke dag werd er eerst gekeken wat voor weer het zou zijn of zou worden om vervolgens daar de activiteiten op af te stemmen. Een nieuwe ronde met nieuwe kansen, oftewel een nieuwe dag met een nieuwe regenbui. De regendruppels tikken wel gezellig op het tentdak maar dat is dan ook het enige leuke er aan. Dus druk overleg met z'n allen wat we zouden kunnen doen, een bezoekje aan de brouwerij van La Chouffe zou wel leuk zijn dus Martin bellen. Maar helaas, vanwege alle regen waren de rondleidingen voor de hele week al volgeboekt. Dus het moest wat anders worden en de meeste stemmen waren voor een bezoek aan de grotten van Han.

Het was een leuk ritje naar het plaatsje Han, maar ook daar waren we niet de enige die op dat idee waren gekomen. Kaartjes werden gekocht en braaf gingen we in de rij staan om met een treintje vanuit het dorp naar de grotten te gaan. Timo die niet alleen hoogtevrees maar ook dieptevrees had zou op ons blijven wachten. Kon hij ondertussen nog even kijken of er al weer wat geld op zijn rekening stond, ergens was er iets misgegaan en kwam er maar geen cent bij. Wel lastig als je zo graag van alles wil kopen. Ondertussen begon het ook weer wat te regenen en waren we maar wat blij dat de trein er aan kwam. In het boemel treintje kon je ook nog op de foto met een vogeltje en het was een vrolijke boel. Bij de grotten werden we opgewacht door een gids die ons met een vrolijk Frans accent welkom heette. Hij wist ons van alles te vertellen tijdens de afdaling. Het was prachtig onder de grond, er waren heel veel mooie dingen te zien. We kwamen zelfs in een hele grote zaal uit waar ze allerlei geluiden lieten horen, het leek wel een theater. Aan het eind van de rondleiding werden we naar buiten geschoten met een enorme knal. Timo stond ons al op te wachten, hij had alle pinautomaten van het hele dorp geprobeerd maar nog steeds stond er geen cent op zijn rekening. Na alle inspanningen was het de hoogste tijd om de inwendige mens weer eens te voorzien van wat eten en werd de snackbar bestormd alsof we al dagen geen eten hadden gehad, patat, broodjes frikadel en wafels werden ingeslagen en gingen er lekker in. Onderweg naar onze bus werd er nog een bezoek gebracht aan een museum waarin van alles was te zien wat ze allemaal hadden gevonden in de grotten. In een bioscoopzaal konden we nog meedoen aan een spel waar ik niet veel van snapte maar de rest wel heel veel punten

mee haalden. Ook in Han hebben ze leuke winkeltjes en omdat het nog steeds heel hard regende hopten we van winkeltje naar winkeltje om een beetje droog te blijven om vervolgens zo snel mogelijk de auto weer in te duiken. Terug in ons kampement werden er eerst nog een paar klikjes opgewarmd, best wel lekker zo'n tussendoortje. Iedereen moest z'n kaarten nog schrijven en dat werd de hoogste tijd omdat we anders eerder thuis zouden zijn dan de kaarten en dat hoort natuurlijk niet. In het hartstikke donker gingen we op zoek naar een brievenbus en dat viel niet mee. We hadden al drie rondjes door het dorp gereden en nog geen brievenbus gezien, wel heel veel kermis wagens. Er zou kermis in het dorp zijn, maar dat begon helaas pas op de dag dat wij weggingen. Wat een pech nou toch weer. Omdat we geen zin hadden om nog een rondje door het dorp te maken werd de eerste de beste voetganger aangeschoten door Timo en gevraagd naar het postkantoor. En dat viel niet mee, in het hele dorp was welgeteld één brievenbus. Maar dankzij de half Franse, Nederlandse uitleg vonden we hem toch en konden de kaarten op de bus. Nog even gezellig op temperatuur komen bij het kampvuur en weer een dag voorbij, ondanks het slechte weer vliegt de vakantie voorbij.

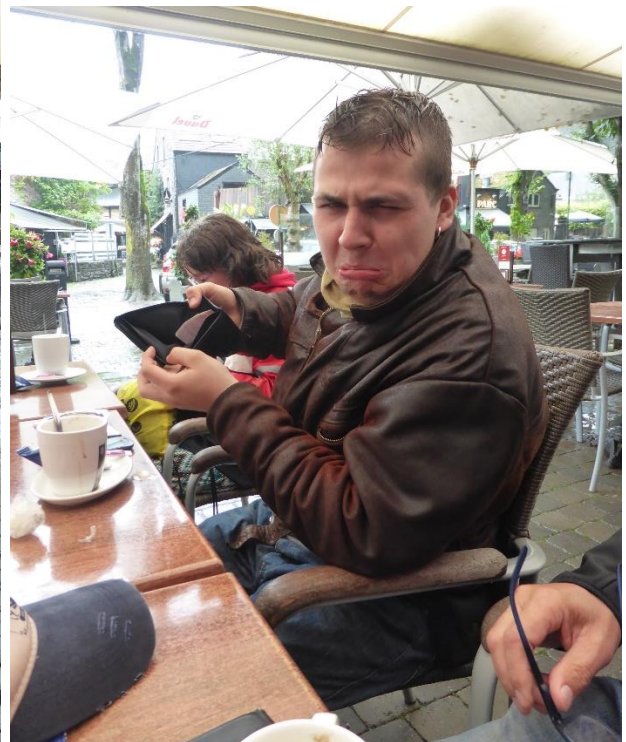

Dag 6. Woensdag 3 augustus 2016

Een nieuwe dag een nieuwe bui..... niet te filmen wat een regen. Er viel zoveel water naar beneden dat we niets sportiefs konden doen, naar de toiletten sprinten en om alle plassen heen slalommen was al een hele prestatie. Na kampberaad werd dan ook besloten om naar het kleinste stadje ter wereld te gaan. Met een mooie omweg , want in de auto zaten we lekker droog gingen we richting Durbuy... Dolinde probeerde ondertussen uit te zoeken of er misschien nog een zwembad was waar we terecht konden, maar helaas was er alleen een hotel met zwembad waar we allemaal verplicht een badmuts op moesten en de mannen moesten verplicht een traditionele zwembroek dragen. En laten we dat nou net niet bij ons hebben. Gelukkig regende het nog lekker door dus nat werden we toch wel. Timo die nog steeds geen geld had en ondertussen het wereld record pinautomaten opzoeken op zijn naam had staan werd er een beetje moedeloos van. Dolinde die nu toch ook wel een beetje medelijden met hem kreeg heeft hem toen maar wat geld geleend zodat ook Timo nog wat souvenirs kon kopen.

Sander had van de lange rit zo'n honger gekregen dat hij meteen even lekker ging snacken. Eettentjes hadden ze genoeg voor zo'n klein stadje, maar wel een gezellig stadje. Heel veel leuke winkeltjes, ook heel veel kleine winkeltjes, daar kon je letterlijk je kont niet keren. Er werden natuurlijk weer de nodige aankopen gedaan, van bierviltjes, sleutelhangers, bierpakketjes.... Teveel om op te noemen. Al met al toch een geslaagde dag geworden met als afsluiting met zijn allen uit eten. Na wat tentjes te hebben bekeken viel de keuze op de plaatselijke pizzeria. Er werd een lekker biertje getapt en een heerlijk wijntje geschonken en dat lieten de meeste zich prima smaken. Toen even later de pizza's op tafel kwamen was het voor het eerst die dag even stil... en dat wil wat zeggen als je Sjoerd bij je aan tafel hebt zitten.

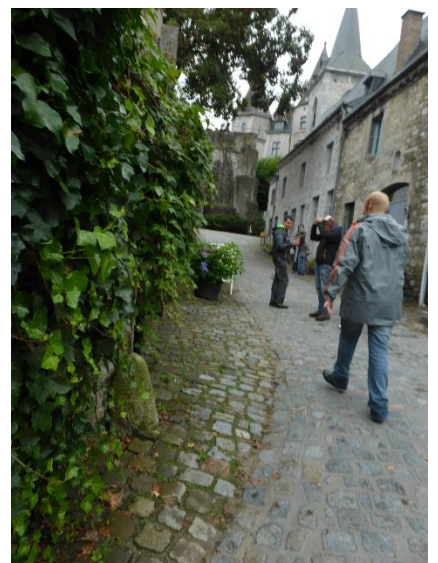
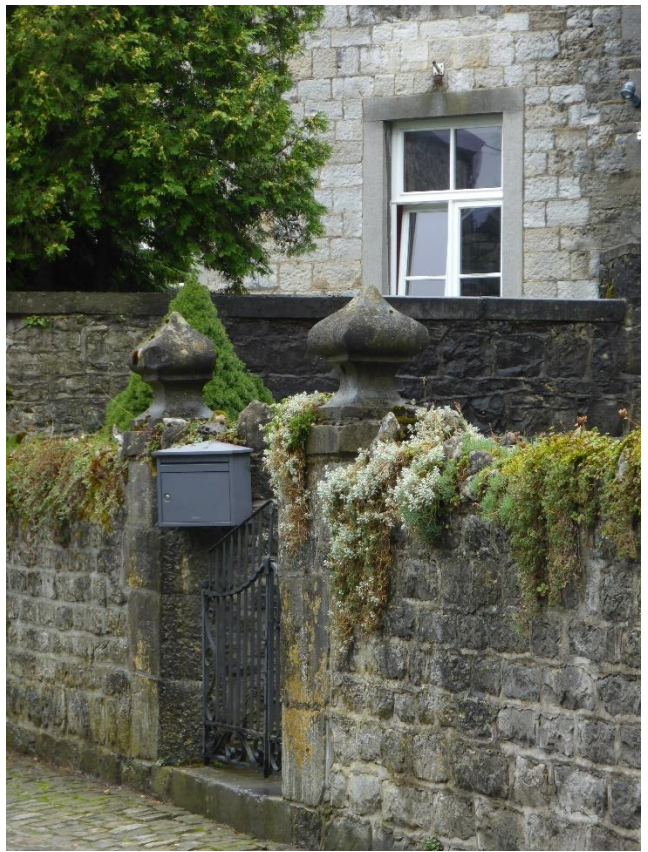

Een lekker ijsje er achter aan en dan zit je toch wel lekker vol. Jeroen en Timo wilden graag nog even alleen op stap, nou ja niet helemaal alleen. Ze hadden natuurlijk iemand nodig om te rijden dus mocht Martin ook mee. Dat was toch wel een beetje stil vonden ze en een uurtje later zaten we weer met de hele groep aan de bar in een gezellig cafeetje. Er werd nog een drankje besteld en het was dan ook reuze gezellig. Sjoerd gooide er nog maar eens een paar mooie verhalen uit, Sander vertelde dat hij het toch wel weer erg gezellig vond in de Ardennen en Inge danste nog net niet op de tafel maar veel scheelde het niet. En onze kroegtijgers rookten buiten gezellig met z'n tweetjes een sigaretje.

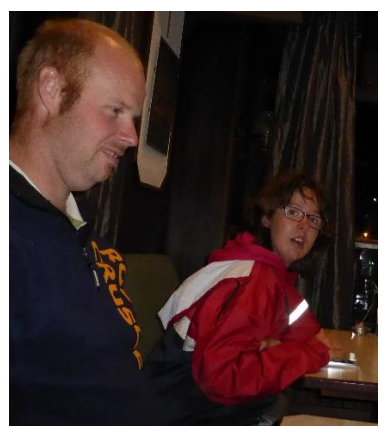
Tot slot werd er nog een wandeling gemaakt langs alle kermis attracties die ze nog steeds aan het opbouwen waren. Goed voor de spijsvertering. Terug bij ons kamp dook iedereen vlotjes in z'n slaapzak, wat ook niet zo vreemd is na zo'n lange dag.

Dag 7. Donderdag 4 augustus 2016

De laatste dag kon iedereen wat langer op bed blijven liggen, er stonden nog wat activiteiten in de planning maar die waren pas 's middags. Na een rustig en laat ontbijtje werden de plannen voor de laatste dag nog even doorgesproken. Eerst met z'n allen op stap om boodschappen te doen voor de BBQ van die avond. In België hebben ze gelukkig ook een Lidl en die werd dan ook bijna leeg geplunderd. Een beetje weeshuis zou er een maand van kunnen eten. De Action werd ook nog even met een bezoekje vereerd. Timo die nog wat geld over had gehouden maakte er meteen feestje van door allerlei feestelijke dingen door de bus te spuiten. Wat een heerlijk zootje, maar goed dat hij niet elke dag wat geld over had.... Het leek wel een feesttent. Sander die ook wel graag net zo'n mooie stok als Sjoerd wilde hebben vroeg aan hem of hij er ook één zou kunnen krijgen voor bij het kampvuur. Iedereen was lekker druk met de voorbereiding, er werd hout gezocht... nog net geen bomen omgezaagd voor het kampvuur.

De laatste middag van onze vakantie is het gelukkig droog en kunnen we gaan boogschieten. Op het grasveld werden het veld uitgelegd en de borden geplaatst voor het handboog schieten. Dat lijkt makkelijk, maar schijn bedriegt, dat was nog helemaal niet zo eenvoudig. Er moest over een behoorlijke afstand geschoten worden. Sander de man met ervaring schoot sneller dan zijn schaduw en de mannen van Hampteau moesten af en toe rennen voor hun leven. Jeroen had een vaste hand en mikte ze aardig in en om de roos. Sjoerd praatte recht wat krom was, zelfs zijn pijlen kwamen met een prachtige bocht in het bord. Inge en Dolinde schoten bijna als een tweeling, schoot de één in de roos deed de ander het ook. Een prachtige strijd om de meeste punten. Maar dat was niet het enige, het handboogschieten was slechts een opwarmertje voor het echte werk..... we gingen naar de schietbaan om met een luchtbuks te schieten. Inge legde het geweer op haar schouder en marcheerde als een generaal met de groep mee en hield de wacht. Eerst moesten we op een heel klein kaartje schieten en dat viel niet mee. Maar Sander legde aan met het geweer en schoot als een echte scherpshutter in de roos, we hadden zoveel kogeltjes dat we wel een dik uur konden schieten. De echte specialisten schoten wisten de roos wel te vinden. Een veilig gevoel moet ik zeggen.

Als afsluiting met z'n allen rond de BBQ. De stokken kwamen goed van pas, de marshmallows werden lekker warm gemaakt. Tussendoor kwam de begeleiding van Hampteau nog langs om de prijs voor de beste schutter uit te rijken. Eigenlijk had iedereen wel gewonnen en kreeg iedereen een oorkonde!!

Deze laatste avond hebben we nog heel gezellig en lang rond het kampvuur gezeten.

Dag 8. Vrijdag 5 augustus 2016

Op tijd opstaan en onze spullen bij elkaar zoek, inpakken en ontbijten. Ook de kampplaats moesten natuurlijk een beetje opruimen om netjes achterlaten te kunnen laten.

Daarna namen we afscheid van de jongens van Hampteau die ons begeleid hadden bij het kanoën, klimmen en klauteren door de bomen en het buks en boogschieten.

Tijd voor de terugreis.

Ondanks de kou en de regen, was de week voorbij gevlogen! We hebben met elkaar een heel gezellige en sportieve week gehad. Met echte doorzetters en bikkels, een echt A-Team of T (endens) Team.

Namens Dolinde en Martin, bedankt voor de gezellige week!!

